

**НАСТАВНО - НАУЧНОМ ВЕЋУ ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Одлуком број 1330/IV, донетој на седници одржаној 31. V 2022. године одређени смо за чланове Комисије за припрему Извештаја за избор, по конкурс, сарадника у звање сарадник у настави или асистент за научну област Економске науке, ужа научна област **Општа економија и привредни развој**, ради заснивања радног односа с пуним радним временом на одређено време од 1 (једне), за сарадника у настави, или 3 (три) године, за асистента.

На основу увида у конкурсни материјал који је достављен, **Комисија је 08. VII 2022. године доставила Извештај Наставно - научном већу** који је Одлуком број 1882 од 11. VII 2022. године стављен на увид јавности на веб-сајту Економског факултета.

Дана 15. VII 2022. године приспео је Приговор на Извештај који је поднела кандидаткиња Марија Вељковић.

Пошто је Комисија проучила приспели Приговор (Примедбе) доставља следећи:

ОДГОВОР

На примедбе Марије Вељковић

На Извештај за избор, по конкурс, сарадника у звање сарадник у настави или асистент за научну област Економске науке, ужа научна област **Општа економија и привредни развој**.

С обзиром на број ставки поднетог Приговора, независно од тога колико су оне неутемељене и резултат погрешног разумевања како самог конкурса, тако и закључака Извештаја, Комисија се бавила њиховим како таксативним разматрањем, а на крају и представила сумарни осврт на пристигли Приговор. Као и приликом писања Извештаја, Комисија се и приликом састављања Одговора на Приговор водила искључиво релевантним регулаторним, законским и подзаконским оквиром, а детаљније објашњење свих ставки Приговора следи.

Предмет приговора није формално исправан, са значајним реперкусијама на потенцијално погрешно закључивање у даљем тексту Приговора. Наиме, у предмету приговора се наводи: „*Приговор (Примедбе на Извештај и мишљење Комисије) за избор у звање асистент на Економском*

факултету У Крагујевцу објављеном 11.07.2022. године по основу јавног Конкурса објављеног 08.06.2022. године“. Грешка се састоји у томе што се наводи да је реч о приговору за звање асистент, а што је погрешно и може навести на погрешан закључак у читању и тумачењу даљег текста у Извештају Комисије, јер је конкурс расписан алтернативно за избор у звање сарадника у настави или у звање асистента.

Читав текст Приговора обилује непотребним и сувишним констатацијама, што додатно може отежати читање Приговора, са последицама у домену његовог тумачења. С обзиром на бројност оваквих делова приговора, Комисија наводи као илустративан пример онај који се може пронаћи у почетном делу Приговора. У том смислу, на првој страни Приговора се наводи „... пријавила сам се за избор у звање асистента, уредно и благовремено доставивши Факултету документацију...“ – да то није био случај пријава кандидаткиње Марије Вељковић не била ни разматрана.

Кандидаткиња Марија Вељковић као прву ставку Приговора наводи да „није наведено моје звање истраживач-приправник у ужој научној области Општа економија и привредни развој, са којим сам конкурисала за избор у звање асистента, нити мој статус на студијама Факултета – да сам докторанд...“, што је нетачно. У Извештају Комисије констатује се, да је кандидаткиња Марија Вељковић „Одлуком Економског факултета у Крагујевцу, 2021. године стиче научно- истраживачко звање истраживач-приправник...“ (страница 3 Извештаја). Сходно томе, Комисија одбацује примедбу као неосновану.

Као другу ставку не само да указује на чињеницу да је изостављен „тачан датум дипломирања“ на ОАС, већ и чињеница да је прва дипломирала „у нашој (заједничкој) генерацији“. Осим тога, нетачно се наводи да је то „лако проверљива чињеница“, што није тачно, јер то нити она наводи у пријави нити је то могуће видети у дипломи, односно у додатку дипломи. Но, с обзиром да је реч о чињеници готово без релевантности *per se*, јер је и кандидаткиња Јована Симић завршила студије у редовним роковима, а нарочито у контексту релативне важности у односу на одлучујуће аспекте који се вреднују приликом избора у звање, те чињеници да су кандидаткиње аплицирале за различита радна места за које је конкурс био расписан, Комисија одбацује примедбу као неутемељену.

Надаље, кандидаткиња наводи под редним бројевима 3. и 4. да „*није наведен мој коначни просек на 3. (трећој) години ДАС-а – 9,78...“*, односно да „*није наведен податак да сам као докторанд 3. (треће) године све истите... положила и тиме стекла укупно 120 ЕСПБ...“*. Два су аспекта од значаја приликом тумачења ових ставки приговора. Један се тиче чињенице да је **кандидаткиња Марија Вељковића** сама, у приложеној биографији са библиографијом, **навела** да „*Све истите предвиђене планом и програмом на (првој) години докторских академских студија положила је закључно са јуном 2020. године просечном оценом 9,67 (96,70/100).*“, односно **не наводи** да је положила све испите на трећој години студија. У том смислу, сам кандидат није истакао аргумент који Комисија, према њеном мишљењу, треба посебно да истакне. Но, много значајнији аспект се тиче чињенице да **за потребе упоредне анализе и релативне градације пријављених кандидата није потребно, а свакако ни могуће, вршити поређења у домену различитих квалификација које пријављене кандидаткиње имају**, с обзиром да је кандидаткиња Марија Вељковић не само 7 година старија од кандидаткиње Јоване Симић, већ конкурише за позицију асистента (квалификације у том домену су и у Извештају и овом Одговору на Приговор адекватно валоризоване), док кандидаткиња Јована Симић конкурише за позицију сарадника у настави (чије су квалификације биле вредноване на истоветан начин као и кандидаткиње Марије Вељковић). Осим тога, поред наведеног просека, кандидаткиња је добила и оцену врло добар (8) на предмету Методологија научно-истраживачког рада, код двојице професора са Катедре за општу економију и привредни развој, а што је чињеница која је од велике важности приликом вредновања укупних квалификација и стручности кандидата. На основу горенаведеног, **Комисија констатује да је овај приговор ирелевантан са аспекта утицаја на Одлуку Комисије.**

Као пету ставку, коју разлаже на тачке 5.1 и 5.2, кандидаткиња Марија Вељковић наводи да није на њој жељени начин наведен податак да су јој додељене награде за најбољег докторанда на другој, односно трећој години студија, али и констатује у наставку да је Комисија у Извештају навела ова два податка, тиме што је Комисија написала „*Кандидаткиња прилаже и 2 сертификата о наградама за најбољег студента друге, односно треће године докторских студија, додељена 2021. године.*“ (страница 3 Извештаја). **У том**

смислу, **Комисија одбацује приговор као неистинит.** Међутим, два додатна аспекта су од значаја у овом домену. Један се тиче контекста у којем је награда додељена. Колегиница Марија Вељковић **није имала готово никакву конкуренцију**, с обзиром да се школске 2019/2020. када је уписала докторске студије, на ДАС студијском програму Економија уписало свега 9 кандидата (5 буџетских и 4 самофинансирајућа). Друга аспект, формулација да су јој „*додељене 2 (две) од укупно 2 (две) награде које докторанд Факултета може заслужити*“, **наводи на закључак да докторанди Економског факултета не могу освојити, додуше релевантним резултатима, неке друге награде. То је нетачно.** Бројне Фондације и друге врсте организација у Републици Србији, али и ван ње, расписују конкурсе који за циљ имају подстицање изврности у научно-истраживачком раду младих, те Комисија охрабрује кандидаткињу Марију Вељковић да се окуша у конкурентном и далеко релевантнијем окружењу и тиме верификује своју научно-истраживачку изврност. То треба да учини, између осталог, имајући резултате које остварила другопријављена кандидаткиња Јована Симић, која је добила ДААД-ову стипендију за студије у Немачкој (као једина у области друштвено хуманистичких наука, и на конкурс који није био отворен само за кандидате из Републике Србије). Сходно томе, **Комисија одбацује примедбу као неутемељену.**

Примедбом 6 кандидаткиња указује да „*нису наведене моје основне области научног и истраживачког интересовања...*“. Ова примедба је неоснована из неколико разлога, независно од тога да ли је неоснованост последица грешке *lapsus calami* или *lapsus memoriae*. Прво, самом пријавом на Конкурс, а која је узета у разматрање, **подразумева се да кандидат/кандидаткиња има интересовања из уже научне области.** У супротном, то би било вредновано као значајан недостатак поднете пријаве. Друго, кандидаткиња наводи у достављеној документацији – биографији са библиографијом, да су области њеног „*научног и истраживачког интересовања... економске теорије, макроекономија и привредни развој*“. То је толико **неодређено** и **опште**, да се не разликује суштински од констатације да је интересује економска наука. Ипак, Комисија је све чињенице, па и ову, валоризована на стандардан начин и непристрасно према оба кандидата. Стога, **Комисија одбацује примедбу као неутемељену.**

Наредном примедбом, под редним бројем 7, кандидаткиња наводи да није *„наведен датум – 28.04.2021, Одлуке Факултета за мој избор у истраживачко звање истраживач-приправник...“*, да би у наставку констатовала да је Комисија навела да кандидаткиња Марија Вељковић *„Одлуком Економског факултета у Крагујевцу, 2021. године стиче научно- истраживачко звање истраживач- приправник за научну област Економске науке- ужа научна област Општа економија и привредни развој.“* (странице 3 и 4 Извештаја). **Комисија може само да констатује да је ова примедба неоснована и да је као такву одбацује у потпуности**, а што произилази и на основу самог текста Приговора.

У даљем тексту Приговора, кандидаткиња Марија Вељковић наводи да *„зарад додатног умањења моје стручности..., а у сврху истицања .... другог кандидата Комисија није навела коментаре и/или кратку анализу мојих радова...“*, иако у наставку, исправно, наводи да је Комисија навела да је *„Кандидаткиња ауторка, односно коауторка следећих научних радова...“* (на страни 4 Извештаја су наведени радови које је кандидаткиња Марија Вељковић написала). Осим што важи аргументација изнета у погледу тачака 5 и 7 Приговора, наводи кандидаткиње Марије Вељковић и из додатна два разлога се не могу прихватити као основани, те их **Комисија као такве у потпуности и одбацује**. Прво, кандидаткиња Марија Вељковић сугерише Комисији како **би Комисија требало да ради свој посао** – не само у домену суштине, већ и форме. Самим тим овај њен навод, као чисто вредносни, а нарочито у домену у којем то везује са другог кандидата, јесте неприхватљив. Друго, и што се тиче **рада друге кандидаткиње, Јоване Симић, и он је само наведен** – тако да су у погледу овог аспекта пријаве, али и у свим другим, обе кандидаткиње имале идентичан третман.

Последњу, 9. ставку првог дела Приговора, кандидаткиња Марија Вељковић наводи *„Комисија је у делу са мојим биографским подацима навела да сам у академској 2020/2021. години била сарадник у настави ван радног односа (демонстратор) на Катедри за Општу економију и привредни развој Факултета“*. Затим се осврнула на кандидаткињу Јовану Симић, где се позива на закључак Комисије о предлогу за њен избор у звање сарадника у настави поводом навођења чињенице да је Јована Симић обављала послове демонстратора, да би се након тога запитала *„Где је ту предност другог*

кандидата?“. Иако је претпоставка да кандидаткиња Марија Вељковић има пуно разумевање, нарочито онога што је написала, Комисија даје допунско образложење. Наиме, кандидаткиња Марија Вељковић наводи, како у Приговору, тако и у документацији коју је доставила (биографија са библиографијом), да је била ангажована као демонстратор. Она је изабрана, али не и ангажована да изводи наставу (вежбе) на било ком предмету на Катедри за Општу економију и привредни развој. Супротно је случај са кандидаткињом Јованом Симић, које је обављала све послове демонстратора, те има релевантног искуства у настави, којег кандидаткиња Марија Вељковић нема. Имајући у виду наведене чињенице, **Комисија у потпуности одбацује овај део приговора.**

Позивајући се на чл. 105. и 106. Статута Економског факултета, кандидаткиња Марија Вељковић, **интенциозно и погрешно**, истиче шест опажања и вредносних квалификација којима покушава да оспори Одлуку Комисије о избору кандидаткиње Јоване Симић за место сарадника на Економском факултету. Осим тога, **формулације** које се користе, попут „*протежирања*“, „*противзаконите манипулације*“ или „*циљано прикрила*“, су **непримерене**, у супротности су са чињеницама и Кодексом о академском интегритету и професионалној етици Економског факултета у Крагујевцу. Њене квалификације су, нарочито, у супротности са основним начелима академског интегритета и професионалне етике (чл. 7, чл. 8, чл. 9, чл. 10, чл. 11, чл. 12, чл. 13, чл. 14), али и осталим одредбама (нарочито чл. 23 и чл. 32).

У примедби под редним бројем 1 (страница 3 Приговора) истиче се да Комисија „*није уважила нити валоризовала мој остварени резултат у виду смисла за наставни рад који сам испољила радећи као сарадника на факултету*“, указујући да се ради о повреди чл. 104. (ст. 3) и чл. 105 (ст. 4) Статута Економског факултета у Крагујевцу. Ова тврдња је нетачна из следећих разлога:

1. **Кандидаткиња Марија Вељковић јесте била изабрана у звање демонстратора, али није изводила наставу на Катедри за Општу економију и привредни развој.** Одлука катедре за Општу економију и привредни развој која би сведочила о њеном ангажовању на извођењу вежби не постоји, али ни један други доказ није достављен (од стране

кандидаткиње Марије Вељковић) који би поткрепио њене наводе о релевантном искуству у раду са студентима. Из тог разлога кандидаткиња не може да се позива на валоризацију „*смисла за наставни рад*“ који *de facto* не постоји, па га није могуће ни утврдити, а тек валоризовати.

2. Иако Комисија није дужна да објашњава или одговара на оптужбе, потпуно неутемељене, које кандидаткиња Марија Вељковић истиче оспоравајући квалитет другог кандидата, ипак ће се, у овом делу направити и осврт на то. **Наиме, кандидаткиња Марија Вељковић констатује да је кандидаткиња Јована Симић била ангажована на другој катедри, али изводи погрешан закључак да је то мана. Наиме, за разлику од кандидаткиње Марије Вељковић, кандидаткиња Јована Симић има искуства у раду са студентима, односно извођењу наставе, па је стога овај елемент свеукупног вредновања кандидаткиње Јоване Симић на адекватан начин и валоризован.**

Сходно претходно наведеном, **Комисија у потпуности одбацује и овај део Приговора**, као неоснован, заснован на неистинама и погрешном процесу доношења закључака.

Надаље, кандидаткиња Марија Вељковић наводи да је према Статуту Економског факултета у Крагујевцу (чл. 104 ст. 3 и чл. 105. ст. 4) „*један од основних критеријума за избор у звање сарадника у настави и асистента јесте дужина студирања.*“ (страна 4 Приговора), те наводи да је комисија „*циљано прикрила*“ информацију да је она „*основне и мастер академске студије завршила у року краћем од рока студирања другог кандидата*“. Опет, у овом сегменту примедбе кандидаткиње обилују нетачностима, али и неразумевањем. Чл. 104 Статута Економског факултета регулише избор у звање сарадника, док чл. 105 статута регулише избор у звање асистента. **Дакле, овим члановима су регулисани критеријуми за избор у два потпуно различита звања, па су и поређења погрешна.** Осим тога, **постоји грешка у њеном тумачењу наведених чланова, односно ставова Статута**, с обзиром да кандидаткиња наводи да је „*један од основних критеријума...*“ за избор дужина студирања. Наиме, постоји низ критеријума на основу којих се врши избор. **Два су критеријума посебно истакнута у ст. 2, како чл. 104, тако и у ст. 3 чл. 105.**

Наиме, најнижа просечна оцена од 8,5 из предмета уже научне области из које се бира, као и да поседује активно знање енглеског језика. У ставовима који следе у оба члана Статута, наводи се (пре дужине студирања) низ других основних критеријума. Међу њима је на првом месту просечна оцена, на другом просечна оцена кандидата из предмета уже научне области за коју се кандидат бира, смисао за наставни рад, па тек након тога долази дужина студирања. Чак и веома условним поређењем, из разлога што је реч о избору у различито звање, према прва три критеријума Статута Факултета кандидаткиња Јована Симић има убедљиву и недостижну предност (Јована Симић има просечну оцену 10,00 на ОАС, те на предметима из уже научне области, и искуство у настави, док кандидаткиња Марија Вељковић просечну оцену 9,13, доста нижу просечну оцену на предметима из уже научне области и нема искуство у извођењу наставе). Што се тиче дужине студирања, њена важност се само условно може тумачити, јер је и кандидаткиња Јована Симић, као и кандидаткиња Марија Вељковић, у року завршила како основне, тако и мастер студије. У том смислу, чињеница која је од далеко веће важности тиче се податка да је кандидаткиња Марија Вељковић је на основним студијама остварила 28 нижих оцена од кандидаткиње Јоване Симић, исту просечну оцену на мастер студијама, док се у домену докторских студија кандидаткиње не могу поредити, јер се налазе на различитим нивоима студија. Сходно представљеним чињеницама, Комисија одбацује наводе из овог дела Приговора као неосноване.

У наставку Приговора, кандидаткиња истиче да награде које је добила као студент генерације на мастер студијама, односно две награде које је добила на докторским студијама за најбољег студента на години нису на адекватан начин валоризоване, односно у складу са њеним очекивањима. Међутим, то није тачно. Све награде кандидаткиње Марије Вељковић, али и Јоване Симић, на одговарајући начин су наведене у Извештају Комисије (страница 3 Извештаја). С обзиром на садржину Приговора у овом делу је потребно и додатно образложење када су у питању награде и једне и друге пријављене кандидаткиње. У том смислу, од изузетног значаја су следеће чињенице. Наиме, што се тиче мастер студија, награду за студента генерације је добила у конкуренцији нешто преко 100 студената, од којих је велики број њих остварио исти успех као и она. Награду је добила захваљујући нешто, али не значајно,

брже одбрањеној мастер тези у односу на друге кандидате. У том смислу, та награда има много мању релативну важност од, рецимо, награде кандидаткиње Јоване Симић, која је у конкуренцији преко 300 студената (и са чак 28 виших оцена од кандидаткиње Марије Вељковић) добила награду за студента генерације на ОАС нивоу студија. Осим тога, награде Економског факултета које је добила на докторским студијама су остварене у конкуренцији са уписаних свега 9 студената школске 2019/2020 године (5 редовних и 4 самофинансирајућа). И на крају, кандидаткиња нема ниједну награду остварену ван факултета, ни националну ни међународну, због чека се добијене награде не могу сматрати јединственим на начин како то сматра сама кандидаткиња (не умањујући афекциону вредност коју оне имају за кандидаткињу). На основу свега изнетог, **Комисија сматра изнете примедбе неутемељеним и као такве их одбацује.**

Четврта ставка другог дела Приговора кандидаткиње Марије Вељковић се односи на незадовољство чињеницом да Комисија није навела њене остварене научноистраживачке резултате, што је нетачно. **Комисија је у Извештају навела да је кандидаткиња Марија Вељковић коаутор, односно аутор 2 научна рада са пуним реферисањем и навођењем истих (страна 4 Извештаја).** Кандидаткиња наводи да је Комисија „*била дужна да валоризује... те пружи коментар и/или кратку анализу*“ (страна 5 Приговора), што је у потпуности нетачно – нити један једини члан Статута или неког другог подзаконског акта Факултета којима се питање избора уређује не предвиђа ту врсту обавезе. Опет погрешно, кандидаткиња Марија Вељковић реферише и пореди себе са другим кандидатом, превиђајући, несвесно или злонамерно, да је она конкурисала за асистента, а кандидаткиња Јована Симић за сарадника у настави. Сходно томе, **Комисија као неосноване одбацује примедбе у Приговору које се тичу претходно елабориране теме.**

Под редним бројем 5 другог дела Приговора (страна 5), кандидаткиња Марија Вељковић настоји да оспори избор кандидаткиње Јоване Симић, односно део Извештаја који се односи на престижне стипендије (Стипендија Доситеја, ДААД стипендија), награде (Економски факултет, Фонд „Илија Росић“) и веома релевантне школе (Летњу школу економетрије и Летњу школу социјално-тржишне привреде) које је кандидаткиња Јована Симић успешно завршила, сматрајући да то нису основни критеријуми за избор у звање

сарадника у настави, односно асистента. **Овај део приговора је неоснован из неколико разлога, те као такав захтева додатно појашњење.** Прво, **нелогичан је и у контрадикторности је са претходним наводима из Приговора** (редни број 5, тачке 1. и 2., на 2. страни Приговора; односно редни број 3 на страни 4 Приговора), јер ту истиче да њене награде веома пуно значе – па, у у том смислу, морају значити и награде сваког другога. Додатно, у **супротности је са чл. 104 ст. 3 Статута Факултета, јер се „награде добијене за успех за време студирања“ наводе као један од критеријума.** Пошто су награде, попут награде ДААД-а или награде Савеза Економиста Србије, добијене захваљујућу успеху који је кандидаткиња Јована Симић остварила током студирања, неутемељеност ове примедбе је више него очигледна. Осим тога, могућност да заврши Летњу школу економетрије и/или Летњу школу социјално тржишне привреде је условљена успехом на студијама, јер је кандидаткиња прошло кроз врло ригорозан систем селекције кандидата из региона, не само Републике Србије. Треће, Комисија је ценила и чињеницу да је *Стратегијом развоја образовања и васпитања у Републици Србији до 2030. године*, а везано за „повећање квалитета, релевантности и праведности високог образовања“, а посебно предвиђено Општим циљем 2.1 „*унапређени квалитет понуде, људских ресурса и исхода високог образовања*“ (страница 45), односно *Стратегијом научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2021. до 2025. године – Моћ знања*, у делу који се односи на развој људских ресурса М. 1.2. (страница 48), **као значајан елемент горепоменутих стратегија дефинисана и подршка реинтеграцији младих истраживача из иностранства у српски образовни систем**, чиме чињеница да кандидаткиња Јована Симић завршава престижан програм са одличним оценама Институције и економија на Филипс Универзитету у Марбургу, додатно добија на значају. Узимајући све ове чињенице у обзир, **Комисија одбацује као неоснован и погрешно интерпретиран образложени део навода из Приговора.**

С обзиром да примедба под редним бројем 6 из приговора представља синтетички израз претходно изречених, неоснованих, оптужби, Комисија се не осврће у детаљу на њу.

Осим неспорно погрешних вредносних судова којима Приговор обилује, али и нетачних информација које су у њему наведене, попут чињенице да поседује искуство у раду са студентима, а не поседује – била је изабрана у звање

демонстратора, али не и учествовала у извођењу вежби, Комисија представља **синтетички приказ неоснованости Приговора**, односно одлучујуће елементе када је у питању предлог да се Јована Симић изабере у звање сарадника сарадника, односно да се Марија Вељковић не изабере у звање асистента:

1. Марија Вељковић се у Приговору врло често позива на њене „боље“ квалификације у односу на другу кандидаткињу, иако оне на основу достављене документације не могу бити утврђене. Дакле, осим што наводи нису нити веродостојни нити на чињеницама утемељени, она превиђа битан елемент како Конкурса, тако и самог Извештаја: Марија Вељковић је конкурисала за место асистента, а кандидаткиња Јована Симић за место сарадника. У том смислу, поређење је, макар, у делу квалификација које се захтевају за асистента, али не и за сарадника, потпуно погрешно, а тиме и закључци до којих је кандидаткиња Марија Вељковић дошла.
2. Када је у питању поређење, мада крајње условно, у домену „пресека квалификација“, односно онога што је заједничко обема кандидаткињама, а то су квалификације и остварени резултати на нивоима ОАС и МАС, а који су неопходни за избор у звање сарадника у настави, ту је несумњива предност на страни кандидаткиње Јоване Симић. У том смислу, посебно чињеница да је Јована Симић остварила 28 виших оцена на основним академским студијама, али и чињеница да је кандидаткиња Марија Вељковић на неким од предмета из уже научне области остварила једва прелазне оцене (оцена довољан из предмета Основи економије и Социологије), до врло скромне (оцена врло добар из предмета Компаративни економски системи) или не и највише оцене (Теорија и политика цена, Економске доктрине, Међународни економски односи), чине кандидаткињу Јовану Симић неупоредиво бољим кандидатом.
3. Марија Вељковић нема никакву верификацију изузетности остварених резултата и професионалних способности од стране других институција, било домаћих било међународних, док је кандидаткиња Јована Симић била добитник стипендије „Доситеја“ Министарства омладине и спорта, награде Савеза економиста Србије као један од 5 најбољих студената

економије у Републици Србији, те добитница стипендије ДААД-а, као и примљена на студије Универзитета у Марбургу.

4. Кандидаткиња Марија Вељковић истиче њену заинтересованост за научну област за коју се пријавила, али изостају значајнији докази о томе. Сем што је приложила два рада која је објавила, односно у поступку објављивања (и то категорије М51), и који су, по свој прилици, резултат њених обавеза на предметима које је полагала на Економском факултету као докторанд, никаква друга њена активност или додатно образовање не потврђује ту заинтересованост. Насупрот томе, кандидаткиња Јована Симић, осим објављеног једног рада (категорије М33), је завршила две врло релевантне школе у овом погледу – Летњу школу економетрије на Институту економских наука у Београду, као и Летњу школу Социјално-тржишне привреде у организације Фондације Конрад Аденауер. Од посебног значаја у овом погледу је други мастер програм Институције и економија који кандидаткиња Јована Симић завршава на Филипс Универзитету у Марбургу у Немачкој.
5. Сходно Статуту Економског факултета у Крагујевцу, а према чл. 104 ст. 2, у случају избора сарадника у настави, односно чл. 105 ст. 3, у случају избора асистента, наводи се да је један од услова да кандидат/кандидаткиња „поседује“ активно знање енглеског језика. Кандидаткиња Марија Вељковић, ван онога што је навела у биографији са библиографијом, и увидом Комисије у додатак дипломи, може само да констатује да наведена кандидаткиња има оцене 10 из енглеског језика, које је остварила на првој, односно другој години студија, али никакав додатни доказ нити о знању нити о нивоу тог знања, када је енглески језик у питању. Насупрот томе, кандидаткиња Јована Симић има, осим највиших оцена током студија на предметима из Енглеског језика, и међународно признати сертификат IELTS (International English Language Testing System) и остварену просечну оцену 8 на њему (8 од 9), док је из вештина које се тичу слушања, читања и вербалне комуникације, остварила чак оцене 8,5, што је приближава нивоу знања који одговара матерњем језику. Званични опис оцене 8 на сајту указује да је реч о знању, између осталог, које омогућава особи која га поседује да „се упусти у комплексну и детаљну аргументацију на адекватан

начин“. Тиме је комисија била у могућности да недвосмислено утврди предност кандидаткиње Јоване Симић и у овом аспекту квалификација.

Након свега написаног и до детаља образложене сваке тачке Приговора, али и опсежног појашњења сваког аспекта регулаторног оквира који уређује или је од значаја за избор у звање сарадника у настави, односно асистента, **Комисија предлаже Наставно - научном већу Економског факултета у Крагујевцу да прихвати Извештај који је Комисија доставила овом Већу 08. VII 2022. године и да изабере кандидаткињу Јовану Симић у звање сарадника у настави за ужу научну област Општа економија и привредни развој.**

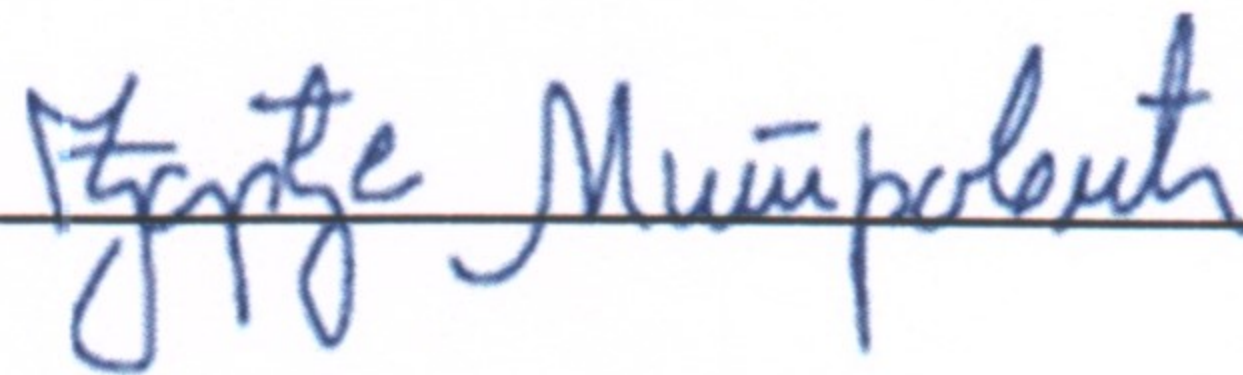
Крагујевац, 4.VIII 2022.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

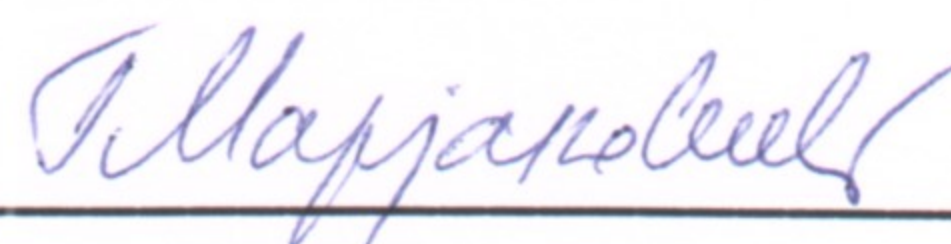
1. Др Владан Ивановић, ванредни професор Економског факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област Општа економија и привредни развој

2. Др Ђорђе Митровић, редовни професор Економског факултета у Београду, ужа научна област Економска теорија и анализа

3. Др Гордана Марјановић, редовни професор Економског факултета Универзитета у Крагујевцу од 26.02.2018, ужа научна област Општа економија и привредни развој.

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ
У КРАГУЈЕВЦУ

ПРИМЉЕНО 09. 08. 2022			
Орг. јед.	Б р о ј	Првот	Време
	2001	—	—